

Snippet van [Tom Koornwinder](#), 16 juni 2026: no. 16, Mijn favoriete duetten.

Deze aflevering van mijn blog draag ik op aan **Yiorgo Moutsiaras** bij zijn afscheid als dirigent (sinds 2016) van koor en orkest van [Toonkunst Bussum](#).

In de vocale klassieke muziek zijn duetten een aantrekkelijke vorm naast het solo gezongen lied. Ik zal een paar favorieten behandelen. In de [Snippet van 21 maart j.l.](#) noemde ik al het blijmoedig huppelende duet *Wir eilen mit schwachen, doch emsigen Schritten* voor sopraan en alt uit de Cantate [Jesu, der du meine Seele, BWV 78](#) van J.S. Bach:

Wir eilen mit schwachen, doch emsigen Schritten,
O Jesu, o Meister, zu helfen zu dir.
Du suchest die Kranken und Irrenden treulich.
Ach höre, wie wir
Die Stimmen erheben, um Hülfe zu bitten!
Es sei uns dein gnädiges Antlitz erfreulich!

Op YouTube staat een [uitvoering tijdens TV-programma Podium Klassiek](#) en een andere zeer charmante [uitvoering door twee jonge zangers](#).

Van een heel ander karakter is het duet [Là ci darem la mano](#) uit de opera [Don Giovanni](#) van Mozart. Al in de eerste akte valt het oog van de groie vrouwenverleider Don Giovanni (bariton) op het boerenmeisje Zerlina (sopraan), die weliswaar al met een zekere Masetto is verloofd, maar toch in weinig woorden door Don Giovanni overgehaald wordt om met hem mee te gaan. Mozart componeert hier op zijn charmantst met uiterst simpele middelen.

DG: Là ci darem la mano,
              Là mi dirai di sì.
              Vedi, non è lontano;
              Partiam, ben mio, da qui.
Z: Vorrei e non vorrei,
              Mi trema un poco il cor.
              Felice, è ver, sarei,
              Ma può burlarmi ancor.
DG: Vieni, mio bel diletto!
Z: Mi fa pietà Masetto.
DG: Io cangierò tua sorte.
Z: Presto ... non son più forte.
DG: Andiam! Andiam!
Z: Andiam!
Samen: Andiam, andiam, mio bene,
              a ristorar le pene
              d'un innocente amor.

Een onvergetelijke uitvoering van dit duet werd ooit door een bejaard echtpaar gegeven tijdens een leerlingenconcert van een zanglerares bij wie “Zerlina” zangles had. Zie op YouTube [een uitvoering](#) door Carlos Álvarez en Maria José Moreno, goed gezongen maar weinig subtiel geacteerd, en een geheel [andere uitvoering](#) door Rodney Gilfry en Liliana Nikiteanu, waarin Zerlina onverwachte initiatieven neemt.

Mijn volgende favoriet is het liefdesduet [Pur ti miro, pur ti godo](#) van Poppea en Nero waarmee de opera [L'incoronazione di Poppea](#) van Monteverdi afsluit. Anders dan bij de twee eerder genoemde duetten is dit duet voor twee gelijke stemmen (twee sopranen) geschreven en omstrengelen de stemmen elkaar zoals de lichamen dat volgens de tekst doen.

Pur ti miro, pur ti godo,
Pur ti stringo, pur t'annodo ;
Più non peno, più non moro,
O mia vita, o mio tesoro.
Io son tua, tuo son io,
Speme mia, dillo, di.
Tu sei pur l'idolo mio,
Si, mio ben, si, mio cor, mia vita, si.

Dit hemelse duet heeft een bitterzoete bijmaak na alle ontluistering van de karakters van Nero en Poppea in de opera. Zo heeft Nero aan zijn vroegere mentor Seneca, een nobel filosoof, het bevel gegeven om zelfmoord te plegen. Maar eigenlijk mag je het ze niet aanrekenen, want alle hoofdpersonen worden gestuurd door Venus. In de proloog van de opera zegt de godin van de Liefde tegen Fortuna en de godin van de Deugd dat de liefde de deugd bestuurt en het fortuin bepaalt. Zie een [prachtige uitvoering](#) (maar afstandelijk geacteerd) door Mireille Delunsch en Anne Sofie von Otter.

Mijn absolute favoriet onder de duetten is *As steals the morn* waarmee de pastorale ode [L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato](#) van Handel besluit:

As steals the morn upon the night,
And melts the shades away:
So Truth does Fancy's charm dissolve,
And rising Reason puts to flight
The fumes that did the mind involve,
Restoring intellectual day.

Het is een bewerking van een passage uit *The Tempest* van Shakespeare. Luister naar de [prachtige uitvoering](#) door sopraan Lucy Crowe en tenor Mark Padmore met The English Concert o.l.v. Andrew Manze. Als je de tekst niet bij de hand hebt dan zou je denken dat het een liefdesduet is waarin opperst genot wordt uitgedrukt. Maar nee, niets hiervan. Mogelijk staan ze op na genoten te hebben van een liefdesnacht, maar nu richt het paar zich in eendrachtige harmonie op de intellectuele uitdagingen van de komende dag. Het gaat om het vinden van de Waarheid met de Rede als gereedschap.